

Verhaal van een onwezenlijke Perpignan 2023

Uitkijken naar de 'grote finale'

Ieder jaar weer kijk ik uit naar het begin van het vliegseizoen, maar om eerlijk te zijn nog net iets meer naar het einde van dat seizoen. Na 4 intensieve maanden ben ik meestal bekaf en 10 kilo lichter.

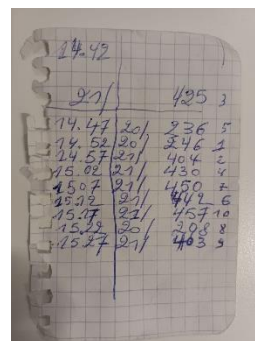
Het is dus echt niet alleen omdat 'Magic-Perpignan' in 2019 hier de 1^e internationaal won dat ik blij ben als die 'grote finale' er weer aan komt.

Dit jaar moesten er 30 mee voor hun laatste examen. Weduwnaars, nestduivinnen en nestdoffers en allemaal met een verschillende voorbereiding. Een deel van Agen, een ander deel van St-Vincent en nog andere hadden Barcelona of Bergerac als laatste voorbereidingsvlucht gedaan.

De laatste voorbereidingen

Aan vader Hubert en moeder Marie-Jeanne had ik gevraagd om de 10 nestduivinnen de dinsdag voor de inkorving één voor één en met 5 minuten tussenpauze te lossen in Templeuve (zie foto).

De weduwnaars had ik de dag van inkorving rond 11u hun duivin gegeven, stro op de bodem en open hok zodat ze vrij konden uitvliegen. Rond 17u heb ik de duivinnen er dan weer afgenomen om hen nog eens rustig te laten eten. Aan motivatie kon het ze dus niet ontbreken – maar een gemotiveerde ezel blijft nog altijd een ezel.

24.42		
27/	425	3
14.47	20/	236 5
14.52	20/	246 1
14.57	21/	404 2
15.02	21/	430 4
15.07	21/	450 2
15.12	21/	462 6
15.17	22/	457 10
15.22	22/	508 8
15.27	21/	403 9

Pas lossing op maandag na drie dagen uitstel

Drie dagen extra mand als afsluiter van een lang zware fond seizoen ... dan weet je dat er al een groot deel van de duiven niet meer meedoen voor de knikkers. Vechtersbazen, dagfondduiven, 'serreplantjes'... allemaal op voorhand verloren. En dan nog een wind die niet direct in het voordeel blies. Een gemakkelijke vlucht zou het niet worden. En dat bleek ook...

KBDB-online, wat een luxe

Maandagavond kon ik eindelijk eens in alle rust de aanmeldingen volgen, eerst via Pipa en daarna via KBDB-online. Kleppen open en lichten aan op alle hokken want het seizoen was nu toch gedaan. Benieuwd of er in België zouden thuisgeraken. Yvan Haelters opende om 21u36 voor 912km met 1059m/min – Joost Desmeyter om 21u54 voor 913km met 1038m/min en daar bleef het bij. Met mijn 950km tot Knesselare kon het dinsdagmorgen vroeg dus nog altijd top zijn...

Om 22u30 nog een laatste keer naar buiten om te zien of er niets op het dak zat, maar neen. Veerle vroeg of ik er toch nog één verwachtte en ik antwoordde: 'verwachten niet – maar hopen natuurlijk wel... en als er dat ééntje kan zal het dat nietje van 'Magic Perpignan' zijn.'

De lichten op het hok liet ik voor alle zekerheid toch maar branden, je wist maar nooit. 'Magic Perpignan' zat in 2019 om 5u15 op een gesloten klep en ik vraag me nu nog altijd af wanneer ze eigenlijk is thuisgekomen. Geen kwartier later zaten we in bed – smartphone in de badkamer – wekker om 4u45 want het was dinsdagmorgen vroeg werkendag.

Een hele dikke merci aan Luc Henry

Als ik vijf minuten neerlig slaap ik normaal al, maar nu hoorde ik plots 2 signalen op mijn smartphone heel kort na elkaar. Ik toch maar uit bed naar de badkamer en dacht 'het zal toch niet waar zijn'.

Ik zie in mijn whatsapp 2 berichten van Luc Henry om 23u10 : 'Buitengewoon' en 'Proficiat'. Direct mijn Bricon pas-live app geopend en inderdaad om 23u08 21-4163450 toch wel dat nichtje van 'Magic Perpignan' zeker? Op dat moment 2^e nationaal volgens KBDB-online. Ik antwoord Luc om 23.13 dat het eentje uit zus Magic Perpignan is en haast me naar haar hok. Niets te zien dus moest ze wel ergens anders binnengelopen zijn. En inderdaad, ze zit aan de drinkfontein bij de nestdoffers. Ik breng ze naar haar hok, zet ze in haar nestbak en ondertussen komen de whatsapp berichten met felicitaties binnen.

Dit hou je niet voor mogelijk

Tussen het beantwoorden door wil ik een schep eten uit de zak nemen als er plots een duif langs de open deur van de fel verlichte gang tegen mijn been komt gevlogen.

Ik stond als aan de grond genageld want ik herkende direct die blauwe driebander van Perpignan. Ik hem vlug over een antenne gehouden – de klok wees 23u28. De adrenaline giert op zo'n moment door je lijf – nog meer felicitaties komen binnen – en die wil je weer direct beantwoorden. Tijdens het tokkelen op mijn smartphone hoor ik opeens een klap op de draad van de volière maar door alle hectiek schonk ik daar op dat moment geen aandacht aan.

Na enkele minuten dacht ik toch bij mezelf 'wat kan die klap op de volière nu geweest zijn?' Ik met mijn zaklamp van de smartphone op de bovenkant van de volière en op de voorkant van het dak gelicht en potverdorie daar zat inderdaad nog een duif, een hele donkere.

Zoon Magic Perpignan dan ook maar via de deur

Ik wachtte en wachtte, beantwoordde nog meer berichten maar naar binnen kwam ie maar niet.... de trapladder dan maar en hem met een bezemsteel naar beneden proberen krijgen... slecht idee want hij vloog verdorie naar het dak van de garage. 'k Had nu wel gezien dat het die zwarte zoon van Magic Perpignan zelf was.

Toen dacht ik: 'als die driebander binnen komt gevlogen via een fel verlichte gang dan zal die dat via zijn deur van de gang misschien ook durven... zo gezegd zo gedaan. Na 10 minuten zag ik vanuit het huis rumoer van de andere duiven op zijn hok dus moest ie wel binnengevlogen zijn. Ik vlug gaan zien en inderdaad – direct over antenne gehouden en klaar. De klok wees ondertussen 00u48. Van slapen is toen niet veel meer in huis gekomen...

Hoe kan zoiets?

Vele jaren ben ik de Perpignan duiven bij Noël Peiren gaan opwachten. En dikwijls dacht ik : 'nu zal er toch geen duif meer doorkomen' als er in een tijdspanne van een kwartier toch nog 3 of 4 arriveerden. Voor mij een bevestiging dat dit lang kunnen en durven doorvliegen genetisch bepaald moet zijn. En deze Perpignan editie 2023 lijkt dat te bevestigen. Magic Perpignan moet in 2019 een stuk van de nacht hebben doorgevlogen bij het winnen van de 1^e internationaal want haar voorsprong was veel te groot. Een dochter van haar zus en haar eigenste zoon arriveren dit jaar op hun beurt in complete duisternis. En mijn tweede aankomst is dan weer een kleinzoon van 'Marathon Man' die het presteerde om op Narbonne 2009 om 22u10 geklokt te worden met een 13^e nationaal als beloning. Denkt U dat het toeval

is dat de 1^e en 3^e internationaal van Bennie Homma zusjes zijn? Ook die hebben een heel stuk in de nacht doorgevlogen.

Ik verduister helemaal niet en ik licht niet bij... want dat deed Noël ook nooit. Ik wil de natuur niet manipuleren, waarom zou ik ook? Ik zoek duiven die hun **natuurlijke** vormpiek begin augustus hebben. Vaak zijn dat hier de natuurlijk tragere ruiers.

Dat verduisteren en bijlichten zijn effect heeft zal ik niet betwisten, maar of dat op lange termijn het beste is moet iedereen maar voor zichzelf uitmaken. Laten trainen of zelfs lossen bij valavond is nog zoiets wie erin gelooft moet dat vooral doen.

Dat het zonder kan is nu toch ook gebleken.